

Tytuł: Prawosławie w Polsce – Jesteśmy przewodnikami po cerkwi

Scenariusz pochodzi z publikacji „Wspólna przeszłość, wspólna przyszłość”

Program: Ślady Przeszłości

Rodzaj materiału: Scenariusz lekcji

Data publikacji: 2008 r.

Czas:

90 min

Cele lekcji:

1. Powtórzenie materiału o kulturze prawosławia i sztuce cerkiewnej.
2. Poznanie zadań przewodnika i przećwiczenie wystąpień publicznych.

Cele sformułowane w języku ucznia:

1. Przypomnisz sobie, jak budowano i ozdabiano cerkwie.
2. Dowiesz się, jak być dobrym przewodnikiem po zabytkach.

Po lekcji uczeń powinien:

1. Wyjaśnić znaczenie symboliki cerkwi i jej elementów.
2. Potrafić skonstruować wypowiedź na temat zabytków związanych z kulturą prawosławia.

Pytanie kluczowe: Jak być dobrym przewodnikiem po zabytkach prawosławia?

Metody: burza mózgów, symulacja

Formy pracy: praca w grupach

Materiały: kilka zdjęć wybranych cerkwi, ikon i ikonostasów z terenu Polski; duży arkusz papieru; mazaki.

Przebieg lekcji

I. POWTÓRZENIE MATERIAŁU

1. Poproś uczniów, aby przypomnieli sobie podane na poprzedniej lekcji informacje dotyczące zasad budowy cerkwi, jej symboliki i zwyczajów związanych z religią prawosławną, a także czym jest ikona, jak powstaje, co przedstawia i jaką pełni funkcję.
2. Wszystkie wypowiedzi uczniów zapisz na dużym arkuszu papieru/tablicy. Uzupełnij braki – możesz posłużyć się mapami myśli, które uczniowie przygotowali na poprzedniej lekcji.

II. ROLA PRZEWODNIKA

1. Powiedz uczniom, że teraz będą mieli okazję wcielić się w rolę przewodników i oprowadzić swoich kolegów po zabytkach związanych z kulturą prawosławia. Zanim jednak przystąpicie do ćwiczenia, zastanówcie się wspólnie, jakie cechy powinien mieć dobry przewodnik po zabytkach.
2. Uczniowie na zasadzie burzy mózgów wymieniają wszystkie cechy dobrego przewodnika (mówi głośno, wyraźnie, stoi przodem do grupy, przekazuje najważniejsze informacje, zna barwne anegdoty). Pamiętajcie, żeby pogrupować cechy w trzech podstawowych kategoriach: umiejętności, wiedza i cechy charakteru (psychiki) – i zapisać je na dużym arkuszu papieru bądź tablicy.

III. SYMULACJA

1. Podziel klasę na mniejsze grupy (grup jest tyle ile zdjęć zabytków): w grupie nie powinno być więcej niż 6 osób. Każda grupa losuje zdjęcie zabytku (cerkwi, ikony, ikonostasu). Zadaniem każdej z grup będzie przygotowanie wystąpienia na temat wylosowanego obiektu. Powinno ono zawierać najważniejsze informacje. Część danych, których uczniowie nie znają (jak daty, nazwy miejsc, nazwiska osób) mogą być fikcyjne. Opowieść o zabytku ma być jak najciekawsza, anegdotyczna, barwna, zwięzła. Daj uczniom 10 minut na przygotowanie prezentacji. Następnie każda grupa wybiera spośród siebie jedną osobę, która wciela się w rolę przewodnika.
2. Przed prezentacjami przyklej w dostępnym miejscu zdjęcia, z których korzystały grupy, aby klasa widziała, o czym mówi przewodnik. Dobrze, jeśli sala będzie odpowiednio przygotowana do „wycieczki” – powstanie duża przestrzeń, po której grupa chociaż symbolicznie będzie „wędrować” od jednego zdjęcia do drugiego. Zachęcaj grupę do zadawania pytań, pytaj „przewodników” o ważne informacje, które pominęli.

IV. PODSUMOWANIE

1. Zapytaj przewodników, jak się czuli w nowej roli.
2. Poproś uczniów, aby powiedzieli, co było najlepsze w prezentacjach przewodników, a nad czym powinni jeszcze popracować (czuwać, aby informacja zwrotna dotyczyła pracy przewodnika i nie stała się krytyką).
3. Zapytaj uczniów, czy daliby radę oprowadzić swoich rodziców czy kolegów po prawdziwej cerkwi.